

ת"פ 40002/05/18 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 40002-05-18 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלונית

הנאשמת

החלטה

מבוא

- ביום 28.1.19 הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן בשני אישומים, כדלקמן:
- **באישום הראשון** - בעבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי האישום הראשון, ביום 4.11.17, אמרה הנאשמת למתלון ולבנם כי נמאס לה מהם וכי היא רוצה לעזבם. בתגובה אמר לה בנה: "אז תעזבי ואני אגור עם אבא". הנאשמת שאלה בתגובה: "איך אתה מעז לגרש את אמא שלך מהבית?" ואיחלה לו "שכלבים יאכלו אותו ושאוטובוס ידרוס אותו ואת המתלון". בהמשך, נטלה הנאשמת כרית ממיטת בנה ואמרה כי תשליך אותה עליו. המתלון הרחיק את הנאשמת מחדרו של בנם. בתגובה, הכתה הנאשמת את המתלון בראשו ובפניו. בנסיבות אלו, הנאשמת סברה כי המתלון מקליט אותה, נטלה את הטלפון הנייד שלו והשליכה אותו.
- **באישום השני** - בעבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין ובעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי האישום השני, ביום 11.11.17, בשעות הצהריים, במהלך דין ודברים בין הנאשמת והמתלון, הכתה הנאשמת את המתלון בראשו, בכתפיו ובצווארו. עת ניסתה אמה להרגיעה, דחפה אותה הנאשמת, הלכה לחדר וטרקה את הדלת בחוזקה. הנאשמת גם איימה על המתלון באומרה כי היא רוצה להרוג אותו, לחנוק אותו וכי הוא לא ייצא מזה חי. עוד אמרה למתלון, כי היא לא תיתן לו את הילד וכי היא מעדיפה שילך לפנימייה ואף מעדיפה להרוג את הילד לפני שתשאיר אותו אצלו.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן ערך מספר תסקירים בעניינה של הנאשמת.
4. בתסקירו מיום 24.1.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשמת בת 42, עלתה לישראל בשנת 2005, נשואה ואם לילד בן 7. הנאשמת עובדת כמנהלת חשבונות ובעלת תואר ראשון בכלכלה וניהול. הנאשמת מסרה, כי היא מכירה בבעיותיה ובקשייה לווסת את רגשותיה במצבי לחץ ותסכול. כן תיארה מתחים במערכת הזוגית והמשפחתית. עוד מסרה הנאשמת, כי היא מתמידה בטיפול פסיכולוגי משך כשנה וחצי. כן פנתה לטיפול במרפאה לבריאות הנפש בשנת 2012 ונטלת טיפול תרופתי הרגעי. הנאשמת מוכרת למחלקה לשירותים חברתיים ומשולבת במגוון טיפולים.
- להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת מתמודדת עם קשיים במגוון היבטים, לרבות נטייה להתנהגות אימפולסיבית ולא מווסתת. לצד זאת, התרשם שירות המבחן, כי לנאשמת כוחות התמודדות. הנאשמת פנתה לעזרה טרם ההליך המשפטי, ומכאן שיש ביכולתה להיעזר בגורמי הטיפול. עוד התרשם שירות המבחן, ממערכת תמיכה יציבה, תעסוקה יציבה ומוטיבציה לשינוי.
- המתלונן מסר לשירות המבחן, כי חל שיפור משמעותי ביחסיהם וביחסיה עם בנה.
5. בתסקיר משלים מיום 27.5.19 הוסיף שירות המבחן, כי מאז ביצוע העבירות השתלבה הנאשמת בטיפול במסגרות שונות. הנאשמת תיארה הטבה משמעותית בתפקודה הזוגי וההורי ושינוי לטובה בדינמיקה הזוגית. עוד התייחסה הנאשמת לרקע שבבסיס העבירות, תקופה משברית, לחצים במישור התעסוקתי, הזוגי וההורי, והפסקת טיפול תרופתי. כל אלה הביאו להתדרדרות משמעותית במצבה הנפשי. בנוסף תיארה יחס פוגעני מצד בעלה כתגובה לירידה בתפקודה במישורים השונים. שירות המבחן ציין, כי הנאשמת לוקחת אחריות על מעשיה. עוד ציין, כי הנאשמת משתתפת בטיפול פרטי, מגלה רצינות, אחריות ומחויבות ומצבה הנפשי והתפקודי השתפר.
- גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים מסרו, כי הנאשמת ובנה מטופלים, הנאשמת מגיעה לטיפול ומגלה רצינות ומוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי בדינמיקה המשפחתית.
- גם המתלונן דיווח על שינוי משמעותי בקשר בינו ובין המתלוננת, ובינה לבין בנה.
- להתרשמות שירות המבחן, מאז ביצוע העבירות ושילוב בני הזוג בטיפול, במסגרת המחלקה לשירותים חברתיים, חל שיפור משמעותי במצבה של הנאשמת וביכולת בני הזוג להתמודד עם קונפליקטים. לנאשמת מודעות גבוהה לקשייה ולצורך שלה בטיפול. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן ולסיים ההליך ללא הרשעתה.
6. בתסקיר אחרון מיום 10.7.19 הגיש שירות המבחן תכנית שירות לתועלת הציבור. עוד הוסיף, כי הנאשמת הציגה תכנית לקורס "יועצי מס" ואחד מתנאי הקבלה לתוכנית הינו הצגת תעודת יושר. להתרשמות שירות המבחן, הרשעת הנאשמת עלולה לפגוע ביכולתה להתקדם במישור התעסוקתי. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו שלא להרשיע את הנאשמת.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעתה של הנאשמת. לעניין זה הדגישה, כי הנאשמת לא הראתה נזק קונקרטי.
8. עוד טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על זכות האדם לשלמות גופו, בריאותו, שלווה נפשו וביטחון האדם בביתו. לטענתה, מידת הפגיעה היא גבוהה. הנאשמת תקפה את בן זוגה בשני מועדים ואימה עליו. מנסיבות כתב האישום עולה גם, כי הנאשמת נוהגת לדבר ולהתנהג באופן אלים גם כלפי בני משפחה נוספים, לרבות בנה.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
10. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה וחסכה בזמן שיפוטי; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; תסקירי שירות המבחן מלמדים על נטילת אחריות מצדה של הנאשמת.
11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.
12. באת כוח הנאשמת טענה, לעומת זאת, כי יש לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשמת.
13. עוד טענה, כי העבירות בוצעו, בסמיכות זו לזו, על רקע מצוקתה הנפשית הקשה של הנאשמת, אשר הפסיקה ליטול את הטיפול התרופתי זמן מה קודם לכן;
14. עוד הוסיפה וטענה, כי מכלול הנסיבות האישיות עומדות לזכותה של הנאשמת, אשר עברה הליך שיקומי יוצא מן הכלל: הנאשמת הופנתה לבית משפט קהילתי אולם נוכח ההליך השיקומי, לא נמצא צורך בשילובה בבית משפט זה. הנאשמת נטלה חלק, בין היתר בטיפול זוגי, טיפול פסיכיאטרי, טיפולים פסיכולוגיים וטיפול במסגרת הרווחה; התסקירים מלמדים כי הנאשמת לוקחת אחריות מלאה על מעשיה ובושה בהתנהלותה;
15. לטענה, הרשעתה של הנאשמת תגרום לה לנזק קונקרטי. הנאשמת מנהלת חשבונות ומועסקת בתפקיד של רואה חשבון. במסגרת עבודתה היא מועסקת בפרויקטים עבור גופים מסווגים וככל שתורשע לא תוכל להשתתף באותם צוותים ולא תהיה סיבה למעסיקה להחזיקה במקום העבודה. הנאשמת גם מעוניינת להירשם לקורס ייעוץ מס, אולם בשל ההליכים טרם נרשמה אליו. הנאשמת יידעה את מעסיקה בנוגע להליך המשפטי ולדבריו ימתין להחלטת בית המשפט. ככל שהנאשמת תפוט, תהפוך לנטל על משפחתה, ולקריסה כלכלית ואישית; הרשעתה של הנאשמת תפגע גם בבן זוגה, המתלונן, הנושא יחד עמה בתשלומי משכנתא; המתלונן אף עובד בתעשייה האווירית והרשעת הנאשמת גם עלולה לפגוע בסיווגו הבטחוני.
16. בדברה האחרון מסרה הנאשמת, כי העבירות בוצעו בתקופה משברית, כי היא לוקחת אחריות על מעשיה ומצרה על הסבל שגרמה לבני משפחתה.

דין והכרעה

17. עיקר המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת הרשעתה של הנאשמת.
18. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרף התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
19. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו

באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל (31.12.12)).

20. אין להקל ראש בעבירות בהן הודתה הנאשמת. בביצוע עבירות של תקיפת בן זוג ואיומים יש כדי לפגוע בערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו של אדם והגנה על שלומו הנפשי וכבודו. עם זאת, הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף גבוה. הנאשמת אמנם הכתה את בן זוגה פעמיים ואף איימה עליו, עם זאת לא גרמה חבלה לבן זוגה וגם האיומים נאמרו על רקע מצבה הנפשי הקשה. יש להדגיש בהקשר זה, כי העבירות בוצעו על רקע מצבה הפסיכיאטרית של הנאשמת, כפי שעולה מחוות דעת פסיכיאטרית מיום 3.1.19. לפי חוות הדעת, הנאשמת אמנם כשירה לעמוד לדין ואחראית למעשיה, אולם היא מוכרת למערכת הפסיכיאטרית ומאובחנת כסובלת מהפרעת אישיות. יתר על כן, הנאשמת חדלה מנטילת תרופות פסיכיאטריות זמן קצר לפני ביצוע העבירות.

21. מכאן, שאין המדובר בסוג עבירות ובנסיבות שבהן לא ניתן לשקול כלל סיום ההליך ללא הרשעה (ראו למשל: ע"פ (מרכז) 13540-01-18 כהן נ' מדינת ישראל (29.5.18); ת"פ (מחוזי, ת"א) 24/14 מדינת ישראל נ' פלוני (19.7.15); ת"פ (רח" 25642-09-17 מדינת ישראל נ' אוריון (13.2.19); ת"פ (רח" 57066-12-17 מדינת ישראל נ' טראיברג (26.12.18); ת"פ (ראשל"צ) 18256-07-16 מדינת ישראל נ' לביא (2.10.17); ת"פ (ראשל"צ) 47593-05-16 מדינת ישראל נ' אולו (11.7.17); ת"פ (כ"ס) 16959-05-15 מדינת ישראל נ' הלוי (17.5.16); ת"פ (ת"א) 55518-11-14 מדינת ישראל נ' ארקה (11.2.16); ת"פ (פ"ת) 29653-06-11 מדינת ישראל נ' צרנישוב (10.5.15)).

22. הנאשמת עברה הליך ממשי של שיקום ומכלול הנסיבות האישיות עומדות לזכותה: הנאשמת בת 42, נשואה ואם לילד; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. גם לא נפתחו לחובתה תיקים חדשים בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות; הנאשמת הודתה במיוחס לה ונטלה אחריות מלאה על מעשיה, גם בפני שירות המבחן; שירות המבחן עמד בתסקיריו על מכלול הטיפולים בהם נטלה הנאשמת חלק. עוד הדגיש שירות המבחן כי הנאשמת פנתה לקבלת טיפול ללא קשר להליך המשפטי. בין היתר, נטלה הנאשמת חלק בטיפול פסיכיאטרי, טיפול פסיכולוגי וטיפול במחלקה לשירותים חברתיים. הנאשמת גילתה אחריות, מחויבות ומוטיבציה גבוהה בכל ההליכים הטיפוליים בהם נטלה חלק. כתוצאה מהטיפולים, השתפר מצבה הנפשי והתפקודי. הנאשמת והמתלונן דיווחו על שיפור ניכר בקשר ביניהם ובקשר בין הנאשמת ובנה.

לאור הליך השיקום המשמעותי, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן ושלא להרשיעה בדין. הוסכם בין הצדדים להטיל על הנאשמת גם צו שירות לתועלת הציבור.

23. כן עלה בידי הנאשמת להוכיח, בסבירות גבוהה, כי ייגרם לה נזק קונקרטי. הנאשמת עובדת כמנהלת חשבונות (ענ/1, ענ/2) ובעלת תואר בניהול וכלכלה. הנאשמת מעוניינת להתקדם בתחום עיסוקה ולהירשם לקורס של ייעוץ מס (ענ/3). קורס זה דורש תעודת יושר. נכון, אמנם, כי אין ודאות מלאה בדבר פגיעה קונקרטית, אולם ישנה סבירות גבוהה לפגיעה. סבירות גבוהה זו נובעת לא רק ממקצועה של הנאשמת אלא גם מעיסוקו של המתלונן ומהעובדה כי הם עודם מנהלים משק בית משותף. פגיעה במתלונן תחטיא את מטרת ההליך הפלילי, שעניינו בפגיעה שנגרמה לו מלכתחילה במעשיה של הנאשמת.

24. הנה כי כן, לאור הרקע הפסיכיאטרי שבבסיס העבירות, שיקומה של הנאשמת, היעדר עבר פלילי,

והסבירות לפגיעה קונקרטית בה ובמתלונן, מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות סיום ההליך ללא הרשעה
25. לאור האמור, אני קובעת כי הנאשמת ביצעה שתי עבירות של תקיפת בן זוג ועבירה של איומים, אולם
ההליך יסתיים ללא הרשעתה. לצד זאת יוטלו על הנאשמת:

- א. צו מבחן למשך שנה.
- ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות, כהסכמת הצדדים, ובהתאם לתסקיר מיום 10.7.19.
רשמתי לפני את נכונות הנאשמת לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה
מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל להרשעתה וגזירת דינה.

עותק ההחלטה יומצא לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תש"פ, 07 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.